

School en muziek 1.

1976 – 1984

01 = **ABBA** – Dancing Queen (1976 – 5 weken op de 1^e plaats in de Top 40).

Een discoknaller van jewelste en het maakte van het Zweedse kwartet ABBA wereldsterren. Twee jaar eerder won het viertal overtuigend het Eurovisie Songfestival met het eveneens aanstekelijke Waterloo. 1976 kan voor wat betreft ABBA als piekjaar worden gezien, want ook Fernando en Money money money bereikten in dat jaar de koppositie in de Nederlandse Top 40. ABBA maakte zeker niet alleen discomuziek, maar het is wel bijzonder dat hun disco hit Gimme! Gimme! Gimme! (a man after midnight) terugkeert in het lied Hung Up. Hung Up is een disco hit van Madonna uit 2004. Nummer 1 in de Top 40 in dat jaar. Discomuziek is afgeleid van het woordje Discotheek of Dancing. Een Dancing is een plek waar mensen naartoe gaan om te dansen. Vooral in de weekenden. Het startte in de Verenigde Staten en waaide over naar Europa en de hele wereld. De film Saturday Night Fever zette niet alleen John Travolta als acteur op de kaart, maar de soundtrack vol met discomuziek van onder andere Bee Gees (1) en the Trammps (2) maakte van de discomuziek een genre an sich. De groep Chic (3) werd er heel groot mee en vele groepen maakten gebruik van de bassamplers van Chic's Bernard Edwards. Another one bites the dust (Queen) en Rappers delight (Sugarhill gang) zijn slechts twee voorbeelden. Donna Summer werd met hits als Love to love you baby, Hot stuff en I feel love de koningin van de discomuziek, terwijl de Barry White Orchestra die discomuziek prachtig arrangeerde. Ook bij pop- en rocksterren was discomuziek populair getuige uitstapjes van de hardrockers van Kiss (I was made for loving you), Rolling Stones (Miss you) en Rod Stewart (Da ya think I'm sexy). De kameleon David Bowie waaide met alle winden mee. Moeiteloos. Er is wat mij betreft wel een groot verschil tussen de jaren 70 disco en die uit de jaren 80 en verder. Toen de synthesizer nog niet was ingeburgerd werd alle muziek live ingespeeld. Strijkers, blazers en alles er omheen. De synthesizers hadden de mogelijkheid om het geluid van vele instrumenten uit een toetsenbord te halen. Toen werd het allemaal wat klinischer. In het lied I feel love van Donna Summer uit 1977 is het enige echte instrument de bassdrum. Verder komt er geen echt instrument aan te pas.

1976 – 1984. Een wat langere periode als aanhef voor de rest van jaren die perioden van 5 jaar beslaan, maar wel eentje die muzikaal wat te betekenen heeft gehad. De discomuziek was in die periode booming, de punkmuziek kwam op en in de vroege jaren 80 toen de punk nagenoeg was uitgeraasd kwamen vele new wave groepen bovendrijven. En we hebben het dan niet alleen maar over muziek, maar ook over uiterlijk.

Toen ik na de zomer van 1976 voor het eerst naar de middelbare school ging, kwam ik daar met een schooltas vol gekafte boeken en een agenda waar je je taken en huiswerk in bijhield. Er waren twee MAVO 1 klassen waarvan ik de meeste leerlingen al wel kende vanuit het voetballen en de lagere schoolvoetbal toernooien. Uitgaan was als 12-jarige nog niet aan de orde, maar ik verbaasde me wel over de schijnbare volwassenheid die een aantal meisjes uit mijn klas tentoonspreidde. En dan niet alleen qua gedrag, maar zeker ook qua uiterlijk. Strakke spijkerbroeken waren toen in en een vrouwenkont verpakt in zo'n type jeans mag ik graag zien. Nog steeds. Ik prijs me verder ook gelukkig met een vrouw die ze ook nog met gemak kan hebben. Laat ik me verder maar niet uit over de strakke truitjes, al dan met col, de lekkere luchtjes en het gebruik van make-up. Ja, de meeste meisjes waren al een stap verder dan de jongens van hun leeftijd. Dat bleek ook wel tijdens de laagbouw schoolkampen, want een aantal van die meisjes vond al snel een slaapzak van een oudere jongen om zich daar te verwarmen. En soms niet alleen dat.... In die tijd vond ik een kusje geven al heel wat.

Maar nog in de mavo-laagbouw maakte ik al wel kennis met het zogenaamde uitgaan.

Dancings in de Kennemerlaan zoals de Bascule en 't Centrum (Meindert) daar kwam ik toen nog niet, maar wel bij de zondagmiddag disco in Zeewijk. Op de hoek

Dennekoplaan/Orionweg was (en is nog steeds) een busremise en daar stond in de jaren 70 een houten wit gebouwtje dat zondagmiddag dienstdeed als plaatselijke disco. Vriendjes en klasgenoten Willem en Peter woonden er vrij dichtbij in de Pegasusstraat, dus spraken we daar af en gingen we er gevieren, ook Theo ging vaak mee, lopend naartoe. Jas ophangen kostte 1 gulden en met een briefje met nummer kon je dan aan het einde van de middag je jas weer ophalen. Er werd geen alcohol geschonken. Iedere week leek hetzelfde. De jongens stonden langs de kant naar dansende meisjes te kijken en als je mazzel had dan werd er via via gevraagd of je verkering wilde met die of die. Dat overkwam mij helaas nooit. Maar ja, meisjes van een jaar of 13-14 hadden in die tijd een grote interesse in wat oudere jongens. En dan met name jongens met een brommer. Zo'n buikschuiver van Zündapp, Yamaha of Kreidler. Het maakte verder niet uit hoe je er uitzag, puistensmoel of niet, die brommer deed 't.

Een aantal van de jongens die er toen plaatjes draaiden zie ik nog wel eens. Met Giljon Verweij heb ik later nog gevoetbald bij VV Waterloo en Henk van den Berg is een zwager van mijn oud-collega Martin. Martin werd later ook een goede vriend van me. We hebben een aantal reizen samen gemaakt. Lilliputter Martin Jenninga is al een paar jaartjes hemelen. Net als Martin overigens.

Phantom (of Ventum) heette die zondagmiddag discotheek. Toen was ik al stiekem verliefd op Petra. De Petra die kende vanuit de zwembaden De Hogenberg (overdekt) en De Heerenduinen (openlucht). In 1978 had ik eindelijk prik bij haar en kregen we verkering in zwembad De Hoogenberg. Toen ik haar voor de eerste keer vergezelde naar haar ouderlijk huis in de Planciusstraat – zo hoort het, hè – werd ook mijn eerste echte zoen een feit. Vlak voor de deur van haar huis. Er zouden er hierna nog vele volgen in de vele poorten die IJmuiden rijk is. Maar daar bleef het ook bij, hoor.... Ook Petra viel voor een oudere gast met brommer. En zo kwam een van haar vriendinnetjes me vertellen dat het uit was. Dat ging toen dus zo. Maar.....het is weer goed gekomen hoor?!

Na de zondagmiddag disco van Ventum kwam de vrijdagavond disco bij Where 69. Van 20:30 – 0:00 uur. Dat was gevestigd in het jongerencentrum aan de Mercuriusstraat. Ik heb daar doordeweeks ook nog getafeltennist en zelfs een week stagegelopen bij welzijnswerker Paul van der Maden. Paul zie ik nog wel eens. Hij woont vlak bij mij. Ook andere jongerenwerkers uit de planeet zie ik nog. Jan Glas en Fred Huijbens waren (inmiddels) collega bij Tata Steel en Cor “snor” de Jong heeft lang jamsessies georganiseerd in IJmuidense kroegen van weleer.

Vanaf januari 1979 kwam ook het Witte Theater, de eerdere PEN centrale in beeld als uitgaansgelegenheid. Maar nu voor concertbezoeken. Gruppo Sportivo (5) was de eerste landelijk bekende groep die ik zag optreden, maar al snel volgde een hausse aan Nederlandse groepen die het Witte Theater wisten te vinden. Toontje Lager (5) (veel te druk), Tröckener Kecks, Vitesse, Jan van der Grond groep staan nog op mijn netvlies. Qua uitgaan werd het in de vroege jaren 80 De Lantaarn, om de hoek bij Peter en Willem, dus lopend te doen. Het was leuk om daar naar dansende meisjes te kijken en nog leuker als ik er weer eens aanspraak had, maar De Lantaarn en ik waren niet voor elkaar gemaakt. Mijn toenmalige vriendenclub, waar buiten Willem, Peter en Theo ook Frits en Peter G. aansloten kregen daar allemaal verkering, terwijl ik er te vaak de bar vond en zodoende vaak het hoogste bedrag op mijn drankenkaart kon afrekenen. Ik heb het daarna nog gebeurd in de Kennemerlaan bij De Brug, Bascule en 't Centrum, maar ook daar was de bar mijn beste vriend en mijn regelmatige houvast. Dat schoot niet op, zo....

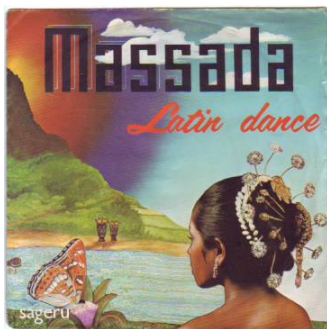

02 = **Sex Pistols**– God save the Queen (1977 - geen hitnotering)

Punkmuziek is van een geheel andere orde dan de discomuziek, maar toch piekten zij beiden in dezelfde periode in de tweede helft van de jaren 70. Maar, eerlijk is eerlijk, disco

was voor de grote meute en punk voor de happy few. Punk zette zich af tegen alles wat maar aan regels was gebonden. Punk was ook een alternatief voor beginnende muzikanten die wel klaar waren met de bombastische rockmuziek van groepen als Queen, Yes, Led Zeppelin, Deep Purple en wie al niet meer. Je kocht een gitaar, leerde twee, drie akkoorden, zocht een paar gelijkgestemden en begon een bandje. Dit was nieuw. Dit was revolutionair. Dit was ... chaos. Ook de mode ging erin mee. Traden de heren van Chic en vele andere discogezelschappen nog op in maatpakken, de punkers kwamen met gescheurde kleding en hanenkam kapsels. Veiligheidsspelden werden ineens gedragen als sieraad. En dan ook nog op plekken waar dat niet echt gebruikelijk was. Op de MAVO en op de HAVO had ik een paar punkies in de klas. Vaak ook nog in het zwart gekleed en niet echt vooruitlopend met goede cijfers. Maar ach, ieder zijn ding. Op het creatieve vlak lagen die punkies mijlenver voor.

De punkmuziek uit de jaren 70 zorgde niet voor aardverschuivingen in de Top 40. Bij lange na niet. Maar de invloed van groepen als Sex Pistols, the Clash, Buzzcocks en Ramones is groot bij vele hedendaagse groepen. Veel van die groepen hebben er in de jaren 70 geen cent aan overgehouden en een aantal besloot daarom om jaren later heuse reünie optredens te gaan doen. Maar nu kon er wel gecasht worden. Terecht, Groepen als Green Day en Heideroosjes zijn schatplichtig aan de punkgroepen uit de jaren 70. Daar zullen ze ook niet moeilijk over doen.

03 = **Massada** – Latin Dance (1978 – hoogste notering in de Top 40 plaats 15)

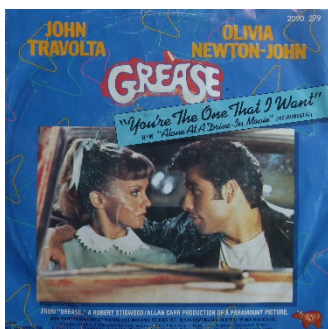
Tsja, je kunt makkelijk zeggen dat er over de groep Massada wel een boek te schrijven is, maar dat is sinds 2023 een feit. Zanger en bandleider Johnny Manuhutu schreef een lijvig werk over 50 jaar Massada met wat zijstappen naar zijn roots op de Indonesische eilandengroep De Molukken. Of mag ik dat niet zeggen? Feit is dat vele Molukkers die aan de Nederlandse zijde vochten in de oorlog door de annexatie van “hun” eilanden door Indonesië daar niet meer terug konden keren en in 1951 kwamen er vele Molukkers per boot naar Nederland. Er was voor hen niet echt een keus ook. Zij werden ondergebracht in kampen door het land. De Massada muzikanten zijn de tweede generatie. Zij die als klein kind naar Nederland kwamen met hun ouders.

In de jaren 70 was het juist die generatie die opkwam voor een onafhankelijke republiek der Zuid-Molukken. In 1975 was er al een treinkaping bij het plaatsje Wijster, in 1977 was De

Punt aan de beurt. Ook werd in 1977 het Indonesische consulaat bezet door Molukkers. Kapingen waarbij doden vielen.

En ja, dan zit je in een net doorbrekende Molukse band. In Nederland. Natuurlijk was er bij de muzikanten sympathie voor de acties, maar de heren van Massada kozen bewust voor een carrière in de muziek. Eentje, die zou blijken, met ups en downs, maar toch ook eentje waarin de groep een gedegen live reputatie opbouwde met hun swingende muziek met veel aandacht voor percussie-instrumenten. De groep nam een vrij lange aanloop en startte al in 1973, maar het zou tot 1978 duren eer de groep haar eerste album op de markt bracht, Astaganaga. De twee singles van dat album werden bescheiden hits. Deze en de debuut single Dana (don't quitte dancing). In 1980 scoorde Massada een dikke nummer 1 hit met lied Sajang Ē. Maar toen waren er al een aantal leden uit de oorspronkelijke bezetting opgestapt. Het maakte in ieder geval de weg vrij voor de toetreding van gitarist Rudy de Queljoe. Een van de beste gitaristen die Nederland rijk is. En dat begon al in de jaren 60 in de mythische groep Dragonfly uit Middelburg. Een groep met slechts twee singles, maar wel een groep waar een boek over geschreven is.

Massada bestaat nog steeds en nog steeds zwaait Johnny Manuhutu (73) er de scepter. De groep is door de jaren heen echter aardig verjongt. In 1979 speelde Massada op het Limburgse Pinkpop festival en trapte er backstage nog een balletje met Peter Tosh en Mick Jagger. Ze deelden verder ook het podium met The Police (6), Dire Straits en Elvis Costello. De new wave kwam eraan. Hier kom ik nog op terug. Een feestje kan de groep Massada nog steeds bouwen!

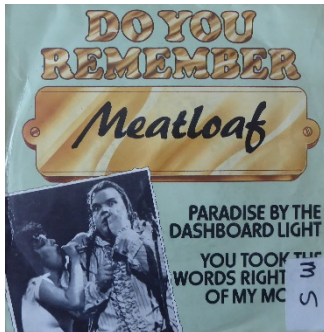

04 = **John Travolta & Olivia Newton John** – You're the one that I want (1978 – 9 weken op de 1e plaats in de Top 40)

Als het over zomer hits hebt, dan is dit er eentje met hoofdletters. Uit de film hit Grease met hoofdrollen voor John Travolta (Saturday Night Fever) en Olivia Newton John. Kort gezegd: Alle jongens wilden de stoere Danny zijn, alle meisjes Sandy. Zeker in de slotscène van de film wat bestaat uit dit lied. Ja, dit lied had impact hoor? Zeker ook op scholen en wat te denken van de diverse dansscholen? In de tweede helft van de jaren 70 danste ik zelf ook. Bij de dansschool van Hanny Stol. Eerst aan de Julianakade en later in de Scheldestraat. Vele klasgenoten deden hetzelfde, alleen was de spoeling na het behalen van brons aardig uitgedund. Zelf heb ik ook nog zilver en zilver + ster behaald, maar ergens halverwege de

gouden status hield ik het voor gezien. Mijn toenmalige danspartner dacht er precies zo over.

De WK '78 in Argentinië was er eentje om in de boeken te gaan. Het Nederlands voetbalelftal behaalde er een tweede plaats in een finale tegen Argentinië. Ook als dat balletje op de paal van Rob Rensenbrink er wel in had gegaan, dan nog had het Nederlands elftal daar niet kunnen winnen. Een foute WK voetbal in een land met een fout regime.

05 = **Meat Loaf** – Paradise by the Dashboard light (1978 – 3 weken op de 1^e plaats in de Top 40 in 1978-79)

Wat een eindejaarshit is dit geweest, zeg. Van Meat Loaf had eigenlijk niemand voor deze hit gehoord, maar het album Bat out of Hell werd een van de bestverkopende albums in die periode. Het lied werd op de televisie middels een clip uitgezonden bij o.a. het muziekprogramma Toppop. Het lied duurt ruim 8 minuten en er zit een middenstuk in dat een radioverslag is. Uniek toen. De gezette en bezwete zanger, Marvin Lee Aday in een heftig gevecht gewikkeld met zangeres Karla Devito. Zij wil een serieuze relatie, terwijl hij simpel gezegd slechts wil neuken. En dat samengevat in een lied van 8:28 minuten. Op de Hugo de Groot MAVO was het voor mij het gesprek van de dag, dit lied. Maar ja, dat was voor mij met meerdere liedjes uit die tijd het geval. Lang leve Toppop. So lonely van the Police en I want you to want me van Cheap Trick sloegen bij mij ook in als een bom. En die wilde ik best wel eens droppen in de klassen op de MAVO.

06 = **The Cure** – A Forest (1980 – hoogste notering in de Top 40 plaats 31)

A Forest van de Britse groep The Cure leidde voor mij de jaren 80 in. Het is, denk ik, het ultieme new wave lied. Zeker niet qua hit notering, maar het is niet meer weg te denken uit de bovenste 100 van de Top 2000 zoals die ieder jaar wordt uitgezonden tussen Kerst en Oud en Nieuw. New wave had raakvlakken met de punkmuziek (Echo & the Bunnymen,

Siouxië & the Banshees, Bauhaus, Joy Division, The Sound), maar ook met de disco (Bronski Beat, Communards, Duran Duran, Dead or Alive). Dat maakt het een zeer interessant en breed genre. The Cure is bovendien geen eendagsvlieg gebleken. De groep bestaat anno 2023 nog steeds met nog immer zanger/gitarist Robert Smith als boegbeeld. Ik zag de groep voor het eerst al in 1984 in De Maaspoort in Den Bosch. Daar ging ik met klasgenoten Helene, Helen en Alfred naartoe. Frank Boeijen groep was het voorprogramma. In 1986 zag ik de groep op mijn eerste Pinkpop en in 2016 in de Ziggo Dome. Vele platen staan er van The Cure in mijn kast. Ook deze, vandaag de dag, lastig te vinden single. Een keer zonder oorspronkelijke hoes, een keer met.

07 = **Madness** – Baggys Trousers (1980 – hoogste notering in de Top 40 plaats 4)
 Rond 1980 kwam er nog een muziekstroming op die ik hier niet onvermeld wil laten, namelijk de ska muziek. De ska muziek bestond al wat langer en heeft als bakermat Jamaica, maar in deze periode eind jaren 70, begin 80 kwam er een Engelse variant op de markt die veel swingender gebracht werd. Of de Jamaicaanse marihuana daar mee te maken heeft dat durf ik niet te zeggen. Groepen als The Specials, Madness en The Selecter hadden in deze periode hits met swingende liedjes en de geruite pakken en dunne stropdasjes kwamen weer helemaal in beeld. Ook het dragen van hoedjes op gemillimeterde koppies. Je kon dan ook gelijk zien aan iemand of het een ska liefhebber was. En ook dat soort typetjes zaten er op de Hugo de Groot MAVO. Maar niet zoveel. In 1980 werd de Beverwijkse Zwarte Markt opgericht. De huidige Bazaar. Ik was er in die tijd met enige regelmaat te vinden op zoek naar exotische instrumenten en platen. A night at the opera van Queen kocht ik daar. In december 1980 werd in New York ex-Beatle John Lennon doodgeschoten. Dat jaar had niet slechter kunnen eindigen.

08 = **Rolling Stones** – Start me up (1981 – hoogste notering in de Top 40 plaats 9)

Start me up is afkomstig van het Rolling Stones album Tattoo You. De groep bestond in 1981 al bijna 20 jaar en kondigde na een Amerikaanse tournee aan dat in de zomer van 1982 Europa aan de beurt was. Ook in Nederland zouden twee optredens plaatsvinden in de Rotterdamse Kuip. Daar werd vanwege de zeer grote belangstelling nog een optreden aan toegevoegd.

Tot dan toe beperkte mijn concertbezoeken zich tot het Witte theater, de Beverwijkse Nieuwe slof (Golden Earring) en het Heemskerkse Donkey Shot (Barrelhouse, Carlsberg, Bintangs). In juni 1982 ging ik met een grote groep gelijkgestemden vanuit IJmuiden naar De Kuip om daar The Rolling Stones te zien. Ik zat toen in mijn tweede jaar MAVO4 en ging toen veel om met klasgenoot Bert Kooter. Bert en zijn zuster Marja en broer Paul zijn echte Stones fans evenals de partner van Marja, Jaap. De meesten uit die groep ben ik uit het oog verloren. Dit optreden heeft indruk gemaakt hoor? Een prachtige en warme dag, een prima zitplaats op de Maastribune, twee perfecte voorprogramma's in George Thorogood & the Destroyers en J. Geils band en The Stones met een geweldige show. Een gedeelte van het repertoire was al bekend, want de live Lp Still life (American concert 1981) was net drie dagen uit, maar die had ik gelijk gekocht. Het optreden viel overigens samen met mijn diploma-uitreiking die ik daar dus voor liet schieten. Tot groot ongenoegen van de toenmalige directeur Ter Buurkes de Vries. Maar die zou ik vier jaar later nog eens zien en konden we elkaar toch nog de hand schudden toen ik mijn vwo-diploma had gehaald. Toen ik in de tweede helft van de jaren 90 nog radio maakte bij Radio Plus had ik eens een muzikant te gast die de zoon bleek te zijn van de eerdergenoemde Marja en Jaap. Hij heette Mick. Natuurlijk!

1981. AZ'67 doorbrak de hegemonie van Ajax, Feijenoord en PSV door als buitenstaander landskampioen te worden. Met een geweldig elftal met o.a. Kees Kist, Kirsten Nygaard, Hugo Hovenkamp en Ronald Spelbos. Ook de KNVB-beker werd dat jaar ingelijfd.

1981 was ook het jaar van de oprichting van de zender MTV. Een zender die 24-7 muziek ging uitzenden. Funest voor de generatie muziekprogramma's als Toppop en misschien ook wel Countdown, maar beide programma's waren toen nog mateloos populair. Al nam het aantal live in de studio aanwezige artiesten wel behoorlijk af. Het gemak van videoclippen. En een aantal maakte daar serieus werk van....

In 1982 gingen we op en buiten de scholen massaal aan de Rubik kubussen. Een kubus met verschillende kleurvakken die je middels veel draaien precies in de juiste setting moest proberen te krijgen. Mij is het overigens nooit gelukt. Ik heb er eerlijk gezegd het geduld ook niet voor.

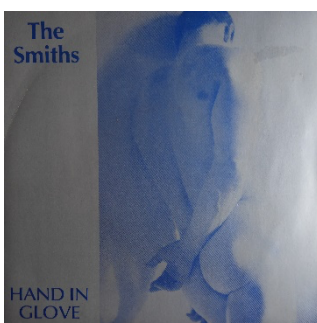
09 = **Michael Jackson** – Thriller (1983 – hoogste notering in de Top 40 plaats 3)

In 1983 kwam er een nieuwe geluidsdrager op de markt. De Compact Disc. Oftewel Cd. Een revolutionaire vinding in die tijd, want zowel bij cassettes als platen is er een beweeglijk element dat nodig is om het geluid af te spelen. De Cd bood de mogelijkheid om ca. 75 minuten muziek af te spelen in een keer aangestuurd door een laserstraal. Dus zonder omdraaien van plaat of cassette. Bij cassettes had je 3 kwartier per kant en Lp's maximaal zo'n 30 minuten per kant, maar hoe smaller de plaatgroeven, des te groter de kans op krassen en tikken. Cassettebandjes konden nogal eens breken bij een vastloper en na veel draaien werd het geluid steeds slechter. Cd's waren echter nog veel te duur om daadwerkelijk de concurrentie aan te gaan met platen en cassettes, maar dat zou niet meer zo heel lang gaan duren.

Als er een artiest is (geweest) die het gebruik van videoclips wist te gebruiken, dan was dat Michael Jackson. Was ja, want hij overleed in juni 2009. De clip die hij maakte bij het lied Thriller werd een heuse kleine speelfilm die een vermogen had gekost voor die tijd.

Compleet met een uitgebreide choreografie, zombies, special effects en een parlando in het lied met de stem van oud-horror acteur Vincent Price. Jackson had in de jaren 70 al enig succes, al dan niet met zijn broers onder de naam Jackson 5 en later Jacksons, maar was in de late jaren 70 ook al als soloartiest actief voornamelijk in het discogenre. Zijn album Thriller herbergt vele grote hits en is een van de beste verkochte albums aller tijden.

Jackson was niet gemakkelijk in een hokje te plaatsen, want hij wisselde moeiteloos van disco naar funk en van funk naar soul. Ook paste hij net zo makkelijk een snoeiharde gitaarsolo in als dat wenselijk was. Zo vroeg hij de van oorsprong Nederlandse hardrockgitarist Eddie van Halen een solo in te spelen op zijn lied Beat it. Hetgeen geschiedde.

10 = **The Smiths** – Hand in Glove (1983 – geen hit notering)

En toen was daar.....The Smiths. Uit Manchester. Het Engeland van Margaret Thatcher. Man, man, man, geen groep die meer indruk op mij heeft achtergelaten als dit kwartet. Prachtige melodieën en teksten die er niet om logen. Hand in Glove was de eerste single van de groep in Nederland en ik weet nog dat ik deze kocht op de Waterloopleinmarkt in Amsterdam. Toen nog het mekka van bootleg platen. In 1984 verscheen het titelloze debuutalbum van The Smiths en aan het einde van het jaar nog een album met onder andere wat B-kantjes.

Goh, ik zag de groep op de televisie een optreden doen bij het populaire Duitse programma Rockpallast. Ik was verkocht. 1984. 5HAVO inmiddels en diploma nummer twee.

De mateloos populaire Nederpopgroep Doe Maar kondigde in 1984 haar afscheid aan. Vele klasgenootjes waren in tranen.

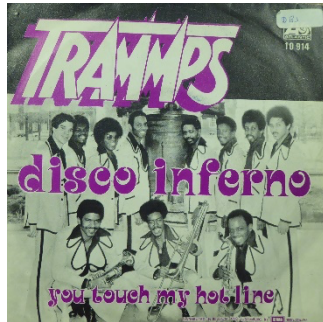
1983. De firma Microsoft brengt MS Word op de markt. Zonder die start had dit stuk wellicht nooit het licht gezien....

Jan Bakker, IJmuiden, maart 2023

Hoezen van genoemde platen:

1

2

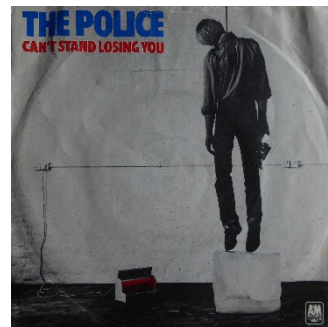
3

4

5

6

7